

במאבק נגד

הכפייה הדתית

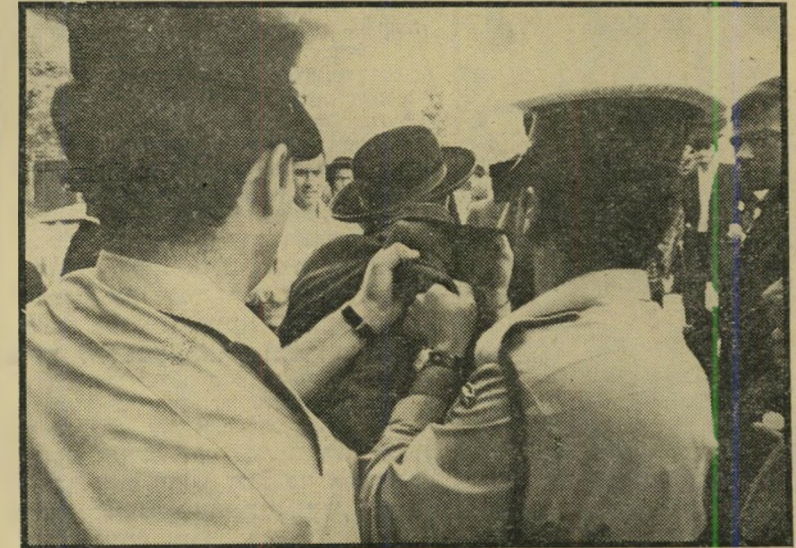
במשך כל ימי הכנסת השישית נמשך המאבק על נושא זה. דובר עליו יותר מאשר על בעיות שלום ומלחמה! היו רגעים כשהיה נדמה שעסקני-הדת ינצחו. אולם סיעתנו ניהלה מלחמת-התשה עקשנית. היא לחמה על כל צעד ושעל. יש לה חלק גדול בנצחון שהושג: בימי כנסת זו לא חל שינוי לרעה במצב בשטח זה.

המאבק יתחדש בכנסת השביעית. מי יילחם שם?

צה"ל ובחורי-ישיבה

במאבק על ניתוחי-המתים, הצטיינו בחורי-הישיבה. הם ערכו פוגרומים, היכו רופא ואמו הזקנה, השתוללו בהפגנות אלימות. הם הוכיחו שהם בריאים, חסונים ומלאים רוח קרב.

צה"ל זקוק לאנשים כאלה. אבל בחורים אלה אינם משרתים בצה"ל.

הם מוחררים — חטיבה קרבית שלמה. במקומם הולכים אחרים — חילוניים ודתיים — להגן על ישובינו, לרבוץ בנוקרים של תעלת-סואץ, לשכב במארבים ליד הירדן. מדוע?

מפני ששרי-הבטחון של ארץ ישראל, דוד בן-גוריון, עשה קנוניה עם עסקני-הדת. ומפני ששרי-הבטחון הנוכחי, משה דיין, ממשיך בקנוניה זו, כדי לזכות בקולות עסקני-הדת בבוא היום. להמנו על כך ללא הפסק בכנסת השישית. לא הצלחנו לשנות את המצב. נילחם על כך בכנסת השביעית — ובכך תלוי מה יהיה בה כוחנו.

מי מחליט מיהו יהודי?

בחורי-הישיבה אינם משרתים בצה"ל. אם יופסקו ניתוחי-המתים, ייפגע הטיפול הרפואי בפצועי צה"ל. בגלל הכפייה הדתית אין חיילי צה"ל רבים מקבלים אוכל חם בשבת. מובן מאליה שאין בשבת רכבות שסיעו את חיילי צה"ל הביתה. ובשבת אסור לפתוח את הרדיו במועדון היחידה.

אבל יש חיילים הסובלים עוד יותר.

למשל: רבי-סרן בני שליט, מחיל-הים. הוא נשא אשה סקוטית, נכדתו של סקוטי לא-יהודי מפורסם, שבנה את האוניברסיטה העברית בהר-הצופים ותיכנן את העיר תל-אביב. שני ילדיו של רבי-סרן שליט — צברים חמודים בשם אורן וגליה (ראה תמונה) — אינם רשומים כיהודים. בבוא היום, לא יוכלו מן הסתם לשרת בצה"ל, ולא יוכלו להתחתן. מדוע? מפני שלפי הקנוניה הקואליציונית, נמסר משרד-הפנים לידי עסקני-הדת, ואלה מחליטים מיהו יהודי ומי לא.

הם לקחו את הדרכון מרינה איתני, ניצולת-השואה, מפני שאמה — כך הם טענו — לא הייתה יהודייה.

הראגה היומיומית לבטחון המדינה, והוויכוח הגדול על השלום, הסיחו את הדעת מן המאבק על דמות המדינה, המאבק נגד הכפייה הדתית.

אולם מאבק זה חשוב לחיך — היום כמו תמיד. הוא משפיע על חיך היומיומיים — בבית, במקום-העבודה, אפילו בנוקד ליד תעלת סואץ.

הנה, למשל:

חיך ארוכים יותר!

זה עתה פירסם אירגון הבריאות הבינלאומי שליד האו"ם דו"ח על אורכי-החיים הממוצע במדינות השונות. זוהי סטטיסטיקה הנוגעת לחיך ממש — פשוטו כמשמעו.

ובכן: הגבר האמריקאי הממוצע מגיע רק לגיל 66.8 שנים. הגבר הישראלי הממוצע מגיע לגיל 70.52! הוא חי ארבע שנים יותר!

מבחינת אורכי-החיים של הגבר, עומדת ישראל במקום החמישי בעולם כולו! ואילו בצימצום שיעור-המיתות עומדת ישראל במקום הראשון בעולם: רק 6.3 נפ"ט טרים לאלף תושבים.

זהו הישג מזהיר. התודה והתהילה על כך מגיעות בראש וראי שונה לרופאי ישראל, לרפואה הי מודרנית שפותחה עליהם.

יש להגיד גלויות? רפואה זו מבוססת על ניתוחי-מתים. ניתוחי-המתים הם חיוניים להדרכת רופאים. הם חיוניים לאימון המנתחים, המצילים מדי שנה מאות חיילי צה"ל פצועים ממות — בניך, קרוביך, ידייך. ניתוחי-המתים דרושים כדי לקדם את המחקר, שהוא

It comes to hanging on to life. Who lives longer than Americans? Where males are concerned, Sweden leads with an average of 71.60 years, followed by Norway with 71.32, Holland with 71.10, Iceland with 70.70, Israel with 70.52 and Denmark with 70.30. Greek males also have a longer life expectancy than Americans.

בסיס לכל התקדמות ברפואה. לרפוי מחלות שהיו עד כה חשוכי-מרפא. להצלת חיים של כולנו — חילוניים ודתיים כאחד.

אולם עסקני-הדת, שהפכו את אמונתם קרדום לחפור בו, בנו לעצמם קאריירה על האמונות הטפלות החשוכות ביותר של שכבות פרימיטיביות, החליטו לשים קץ לניתוחי-המתים. בניגוד לדעתם של הוגי-דעות דתיים מתקדמים, המאמינים כי פיקוח-נפש דוחה כל הלכה אחרת, הם הכריזו מלחמה על הרפואה המודרנית.